

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

בפני כבוד השופטת מ. ברנט, אב"ד
כבוד השופט צ. ויצמן
כבוד השופטת י. טויסטר ישראל

ד. ש.

מערער

נגד

מ. מ. ש.

משיבה

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון (כב' הש' נ. אליאס) מיום 8.6.20 (תלה"מ 729-11-18) **במסגרתו הכריע בית המשפט בתובענות שונות שהוגשו ע"י הצדדים בסוגיית מזונות ילדיהם הקטינים, משמורתם וזמני השהות עמם, בסוגיות רכושיות שונות ובעניין החזרת נשקו של המערער לידיו.**

רקע עובדתי

1. הצדדים נישאו ביום 2.12.13 ולהם **שני ילדים ילידי 2015 ו- 2017**, נישואי הצדדים לא התמידו זמן רב וכבר בשנת 2018 הוגשו תביעות הדדיות מצדם, כאשר בית משפט קמא מציין כי רשומים ע"ש הצדדים לא פחות מ 12 תיקים. על המאבק העיקש שבין הצדדים ניתן ללמוד אף מגוף הערעור אשר דומה כי אין שורה בפסק דינו של בית משפט קמא שהמערער מצא שלא לחלוק עליה ועל תוכנה. מכל מקום, הצדדים התגרשו בגט פיטורין ביום 6.7.18.

2. בין הצדדים התקיימו הסדרי שהות רחבים, **הקטינים שהו אצל המערער פעמיים בשבוע כולל לינה ובכל סוף שבוע שני עד מוצ"ש. אי הלינה במוצאי השבת במקרים שכאלו בהם יש לינה של יומיים באמצע השבוע הוא כה שגוי, כה לא נכון, כה מיותר.**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

בתסקיר רשויות הרווחה שהוגש לבית המשפט ביום 17.3.20 הומלץ להותיר את זמני השהות על כנם וכעבור 3 חודשים להרחיבם באופן שיכללו אף שינה אצל האב במוצ"ש אחת לשבועיים. תוקן. יפה. כל אחד מהצדדים עתר לשינוי זמני השהות, המשיבה עתרה לצמצום ואילו המערער להרחבתם. הצדדים אף נחלקו באשר לזרם החינוכי בו יתחנכו הקטינים, המערער חפץ בזרם הממלכתי-דתי ואילו המשיבה חפצה בזרם הממלכתי.

פסק דינו של בית משפט קמא

3. אלו הסוגיות בהן הכריע בית המשפט :

זמני השהות

4. בית המשפט מצא כי אין סיבה של ממש לסטות מהמלצות העו"ס בתסקירה ואין כל עילה לצמצם את הסדרי השהות של הקטינים עם אביהם כשם שאין עילה של ממש לשנותם באופן שיאוזנו ב"פלס" מבחינת ימי ושעות השהייה בין הצדדים. עוד נקבע כי נראה שהוויכוח בין הצדדים לעניין זה הורתו בהשפעה שמשער כל צד שיהא בשינוי לכאן או לכאן בכל הקשור לשיעור המזונות בו יחויב. כיום, לאחר פסק הדין של בית המשפט העליון ביולי 2017 (בע"מ 919/15) הובהר שלנושא ההגדרה ההורית עצמה (משמורת משותפת או אחריות הורית משותפת) אין כל קשר והשפעה על נושא המזונות. בכך ירד החסם העיקרי לחשש לביטול החזקה. לא רבים מודעים לנושא זה. במסגרת התיקונים לחוק יהיה צורך לבחון את ההשפעה על נושא ההטבות השונות, כגון קצבת ילד והנחה בארנונה.

בית המשפט הוסיף וקבע כי קביעת ימי חמישי מתחלפים, כדרישת המערער המבקש, כאמור, לאזן אריתמטית את זמני השהייה של הצדדים עם הקטינים, אינה לטובת הקטינים וזאת אחר שהתרשם כי הם מבולבלים מעצם השהייה הנרחבת בשני בתים ובהתייחס לכך שהמשיבה היא הדומיננטית יותר בכל הקשור לטיפול בקטינים וממילא אין מקום להרחבת הסדרי השהות אצל האב.

בית המשפט קבע כי תוספת לינה אצל המערער בימי מוצ"ש מתחלפים תחל שלושה חודשים לאחר מתן פסק הדין.

משמורת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

5. בית המשפט מצא כי הוויכוח שניטש בין הצדדים אחר כותרתה של המשמורת – משותפת או אחרת - מיותר, וכי אין מקום לקביעת משמורת פורמלית שהרי שני ההורים הם אפטרופוסים לקטינים. בית המשפט קבע, אפוא, כי הקטינים יהיו באחריות הורית משותפת, ואולם כיוון שבית המשפט מצא, כאמור, כי המשיבה הייתה דומיננטית בטיפול בקטינים הוא קבע כי אך ורק לצורך קבלה הנחות מכל גורם שהוא היא תשמש כמשמורתית.
יפה מאוד! אבל...

נכון הוא שבעשור האחרון יש בבתי המשפט ובשרותי הרווחה שיפור עצום, וכיום הגדרה הורית שווה (גם עבור ילדים מתחת לגיל 6) נפוצה. זה יפה, משמח, אך לא פותר את ההורים מהמריבות! כל אחד מהם, בלי קשר לתוצאה הסופית, עדיין צריך להסביר מדוע ההורה השני לא מספיק טוב, ללכלך עליו, להאשים אותו, במטרה לזכות בהגדרה ההורית העודפת/השווה. ההורים יודעים זאת, ובאים במצב "מלחמתי" לרווחה ולדיונים בבתי המשפט. התוצאות בהתאם. וזה מה שקרה כאן. כה מיותר.

לכן, המטרה היא להפסיק את התחרות הכה מיותרת על ההגדרה ההורית המועדפת כך ששני ההורים יחלקו את האחריות ההורית על ילדם המשותף וימשיכו לשאת רק בתוארם מימים ימימה: 'אמא' ו-'אבא'.

לגבי ההטבות, זה משפיע רק בנושא הארנונה, ולכן ראוי יותר לכתוב החלטה בנושא זה וזהו. לא לערבב את נושא המשמורת.

המוסד החינוכי

6. בית המשפט קיבל לעניין זה את עמדת המשיבה אשר חפצה כי הקטינים ילמדו בזרם החינוך הממלכתי ולא הממלכתי דתי כפי שחפץ המערער. בית המשפט שוכנע כי בני הזוג ניהלו אורח חיים חילוני בעיקרו ומתוך שכך אין מקום להורות על כך שהקטינים ילמדו בזרם הממלכתי דתי, יחד עם זאת הוא הורה לרשויות הרווחה להוסיף ולהתייחס לסוגיה זו וככל שתבוא המלצה לשינוי הזרם החינוכי הוא ישוב ויתייחס לסוגיה.

מזונות הקטינים

7. ביום 15.9.19 חויב המערער במזונותיהם הזמניים של הקטינים בשיעור של 1,300 ₪ בחודש לכל קטין כאשר הצדדים יחלקו בתשלומי המשכנתא הרובצת על דירת המגורים ובהוצאות חינוך ובריאות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

בכל הקשור לחיוב המזונות הקבוע, מצא בית המשפט כי הכנסות הצדדים דומות. האם עובדת בחברה ומשתכרת כ - 12,500 ₪ לחודש, והמערער בהכשרתו כאשר תלושי הכנסתו מלמדים על הכנסה חודשית של כ - 11,500 ₪ ואולם מומחה כלכלי שמונה בעניינם של הצדדים נוכח עתירתו של המערער לבחינת מוניטין ופערי שכר (כך!) קבע כי בממוצע שנתי דווקא שכרו של המערער גבוה משכרה של המשיבה בשיעור שנע בין 400-1500 ₪ וזאת אחר בחינת שווי רכב וכיוצ"ב.

בית המשפט קבע כי חובת המערער לשאת במזונות הקטינים היא מוחלטת עד הגיעם לגיל 6, העריך כי שיעור צרכי כל אחד מהקטינים עומד על 2,400 ₪ מה? שכר ההורים מעל הממוצע, אך לא בסכומים מהותיים. איך מגיעים ל 2,400 ₪ רק לחלק זה? וכי חלקם של הקטינים בהוצאות המדור בשני הבתים יחדיו עומד על 4,200 ₪ (40% מסך של 10,500 ₪). בית המשפט קבע כי יחס זמני השהות של הקטינים אצל ההורים הוא 60:40 שוב הטעות הנפוצה. זה 57/43 כמובן. ואולם ועל אף שכך עיקר נטל המזונות נופל לכתפיה של המשיבה בהתייחס למזונות שאינם תלויי שהות, לפיכך יש לקבוע כי המערער מוציא בעין 30% מצרכי הקטינים (ולא 40% כעולה מזמני השהות שהקטינים שוהים עמו). בנסיבות אלו המערער חויב בסך של 1,300 ₪ בגין מזונות כל אחד מהקטינים עד הגיעם לגיל 6 (2,600 ₪ לשני הקטינים יחדיו) ומה עם הלכת ורד? ו - 1,200 ₪ בגין השתתפות במדורם (600 ₪ לכל קטין), ואילו אחר הגיעו של כל קטין לגיל 6 בסך של 900 ₪ לכל קטין (המורכב מ - 600 ₪ בגין מזונות ו - 300 ₪ בגין מדור). כמו כן נקבע כי קצבת המל"ל תועבר לידי המשיבה בהיותה ההורה המרכז וכי הצדדים יישאו בהוצאות חינוך ובריאות בחלקים שווים.

סוגיות הרכוש

8. בית המשפט מצא כי על שם המשיבה זכויות בדירת מגורים ברחובות שנרכשה בשנת 2011 קודם לנישואי הצדדים כאשר זמן קצר לאחריו כן עבר המערער להתגורר עמה. ערב הנישואין ערכו הצדדים הסכם ממון במסגרתו אף הוסדר עניינה של הדירה (להלן- הסכם הממון). הצדדים היו חלוקים על פרשנותו של הסכם הממון, המשיבה טענה כי על פי ההסכם בעת מכירת הדירה (אשר כאמור הייתה בבעלותה עובר לנישואין ואף הייתה רשומה על שמה)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

יחלקו הצדדים בתמורתה כאשר ראשית דבר יוחזר למשיבה סך של 460,000 ₪ אשר ניתן לה ע"י הוריה במתנה ותשולם המשכנתא, כאשר המערער טוען כי יש להשיב למשיבה את המתנה ואז לחלק את התמורה בין הצדדים כאשר על המשיבה בלבד לשאת במלוא היתרה הבלתי מסולקת של המשכנתא (!), יצוין כי ע"פ הערכת הצדדים הדירה שווה 1.9 מליון ₪ ויתרת התמורה לאחר סילוק המשכנתא עומדת על כ – 550,000 ₪. נציין כי צו פירוק לדירה ניתן ביום 9.2.20.

בית המשפט קיבל את פרשנותה של המשיבה להסכם הממון בהבהירו כי אין כל הגיון בפרשנות בה אוחז המערער שכן אין זה סביר שהמשיבה, שהיא למעשה בעלת הדירה והרוכשת שלה, תישא במלוא הוצאות המשכנתא מאמצעיה הכספיים כאשר המערער יקבל מחצית משווי הדירה בהתעלם מהמשכנתא הרובצת עליה.

בית המשפט היה ער לכך שנוסחו של ההסכם לוקה בחסר ואולם הוא תלה הדברים והפרשנות הנזכרת בהעדר מיומנות של עורכת ההסכם אשר הייתה אותה עת עורכת דין בתחילת דרכה, ומכל מקום הוא למד הן מעדותה של עורכת ההסכם והן מעדות הנוטריון שאשר אותו באשר לכוונת הצדדים האמתית, אשר תאמה את פרשנות ההגיונית והסבירה של המשיבה. כך עורכת ההסכם הבהירה כי היא הבינה מהצדדים ששניהם אמורים לשאת בהחזרי המשכנתא וכי היא תשולם מתמורת הדירה. בית המשפט מצא כי הדיבור בהסכם לפיו בעת מכירת הדירה למי מהצדדים יש להביא בחשבון את התשלומים ששולמו בגין הלוואת המשכנתא עד לאותו מועד, כוונתו כי תקוזז היתרה הבלתי מסולקת של המשכנתא ולא מעבר לזה, שכן, כאמור, אין זה הגיוני שרק המשיבה תישא מחלקה שלה במלוא תשלומי המשכנתא.

בית המשפט אף נתן דעתו לכך שהמערער עצמו בכתב הגנתו טען כי ההסכם שותק ביחס לתשלום המשכנתא בעת פירוד ואם כן לא ברור כיצד הוא טוען שעל המשיבה לבדה לשאת בתשלום זה.

זכויות רכושיות

9. בכל הקשור לזכויות הרכושיות של הצדדים, הוגשה לתיק בית המשפט חוות דעת של מומחה חשבונאי – ד"ר רון קדם, ממנה עולה כי זכויות המשיבה עולות במעט על זכויות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

המערער, והצדדים הסכימו כי תאומץ החלופה לפיה הסך ישולם לאלתר ולא בעת היגמלו כאשר עסקינן בסך של 9,791 ₪.

בית המשפט הוסיף וקבע כי מועד הקרע הוא במועד הגשת התביעות המשפטיות בין הצדדים למרות שהוסיפו להתגורר בדירה כשלושה חודשים לאחר כן.

10. כמו כן, חוות דעת שהוגשה ע"י מומחה חשבונאי אחר – ר"ח יניב בוכניק, מצאה כי אין הפרשי שכר של ממש בין הצדדים וכי אין למי מהם מוניטין או זכויות בפטנטים שנצברו או נוצרו במהלך חיי הנישואין. בית המשפט ציין כי התרשם שטענות המערער לעניין מוניטין ופטנטים נטענו אך ורק מהפה ולחוץ וכל תכליתן הייתה לסבך ולהאריך את ההליך.

הרכב הרשום ע"ש המשיבה

11. בית המשפט קבע כי המערער זכאי למחצית שווי הרכב כפי הסכמת המשיבה.

תכולת הדירה

12. בית המשפט קבע כי יש לחלק התכולה בחלקים שווים.

החזרת נשקו של המערער

13. נשקו של המערער נלקח ממנו במספר החלטות שניתנו במסגרת הליכי צו הגנה. לטענת המערער עם הפירוד ובחלוף הזמן אין עוד מסוכנות הנשקפת ממנו ויש להשיב לידי את הנשק, המשיבה סירבה למבוקש וטענה כי היא חוששת מהמערער נוכח התנהלותו והתנהגותו האובססיבית והמאיימת כלפיה.

בית המשפט מצא שלא להחזיר למערער את נשקו וזאת אחר שהתרשם כי המערער טרם השלים עם הפרידה מהמשיבה, וכי במסגרת הדיונים שהתקיימו בצווי ההגנה הוא הפגין זלזול

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

של ממש במשיבה והתעמר בה. כך מצא בית המשפט כי במספר מקרים הייתה התנהגות המערער "לא ראויה, בעלת סממני אלימות, מתחכמת ובלתי צפויה".

הוצאות משפט

14. בסופו של יום מצא בית המשפט לחייב את המבקש בהוצאות המשיבה בשיעור של 60,000 ₪ **מה?** כאשר סכום זה כולל את חלקה בשכר המומחה רו"ח בוכניק בסך של כ – 8,000 ₪.

תמצית טענות המערער

15. **כאמור, המערער מצא לערער על כל פסקה, שלא לומר – פסיק, בפסק דינו של בית משפט קמא.** על מנת שלא להכביד יתר על המידה על הקורא נביא אך ורק את עיקר טענותיו שאחרת לא יספיק הגליון...

16. שגה בית משפט קמא בכך שלא קבע זמני שהות זהים לחלוטין לצדדים שעה שפקה"ס מצינת בתסקירה כי האב נגיש ופנוי לקטינים. מעת שלא נמצא דופי בהתנהלות המערער אין כל סיבה לשוני ולו קל בזמני שהות.

17. שגה בית המשפט בקביעת שיעור השתתפותו של המערער במזונות הקטינים, הקביעה שהמערער נושא רק ב-30% ממזונות הקטינים היא שרירותית ולא הוכח שהמשיבה נושאת בהוצאות שאינן תלויות שהות. שגה בית המשפט בקביעתו כי השתכרות המערער זהה להשתכרות המשיבה. שגה בית המשפט בקביעתו כי המערער השתכר כשכיר ועצמאי שכן כל הכנסותיו כעצמאי היו כשלא עבד כשכיר.

18. בית המשפט התעלם מהמשאב הכלכלי שיש בידי המשיבה – סך של 460,000 ₪ אותם קיבלה בעת מכירת הדירה.

19. שגה בית המשפט בכך שחייב את המערער בהשתתפות במדור הקטינים נוכח זמני שהות הדומים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

20. שגה בית המשפט בכך שלא הגביל את עלויות החוגים לקטין.
21. שגה בית המשפט בכך שנמנע מלהחזיר למערער את תשלומי המשכנתא ששולמו על ידו בסך העולה כדי כ – 100,000 ₪ ובהתעלמו מהוראת הסכם הממון בעניין זה.
22. שגה בית המשפט בהתעלמו מכך שחוות דעת המומחה החשבונאי הועברה לידיעת הצדדים כרבע שעה קודם לדיון ההוכחות וכי לא ניתנה לצדדים אפשרות לשאול את המומחה שאלות הבהרה. בדיון שלפנינו הדגיש ב"כ המערער כי טענותיו ביחס לקביעות המומחה הן בכל הקשור לסוגיית הברחות כספים מצידה של המשיבה וזאת בהתייחס למשיכות כספים שנעשו על ידה בשיעור של כ- 170,000 ₪.
23. שגה בית המשפט בחלוקת שווי הרכב בחלקים שווים ובהתעלמו מכך שהתובעת היא זו שעשתה שימוש ברכב, למצער היה מקום לחייבה בדמי שימוש על התקופה בה השתמשה ברכב או שלא לחלק השווי באופן שווה.
24. שגה בית המשפט בכך שנמנע מלהחזיר את הנשק למערער.
25. שגה בית המשפט בכך שלא הכריע בבקשת המערער לביזיון בית המשפט בגין אי השבת ציוד השייך לו.
26. שגה בית המשפט בקביעת זרם החינוך לקטינים. הצדדים הסכימו בכתב כי הקטינים ילמדו בחינוך ממלכתי דתי. ביום 2.7.20, אחר מתן פסק הדין ניתן תסקיר רשויות הרווחה ובו לא ניתנה כל המלצה של רשויות הרווחה לעניין זרם החינוך לקטינים, ואם כן החלטת בית המשפט ניתנה למעשה ללא כל המלצה של גורם מקצועי.
27. שגה בית המשפט בכך שחייב את המערער בשיעור הוצאות לא פרופורציונלי. הבקשות הרבות שהוגשו ע"י המערער הורתם בהסתרת מידע חוזרת ונשנית מצד המשיבה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

תמצית טענות המשיבה

28. קביעות בית המשפט לעניין המשמורת וזמני השהות עם הקטינים תואמות את המלצות תסקיר רשויות הרווחה מיום 15.3.20, אשר אף אחד מהצדדים לא ביקש לזמן את עורכו לחקירה, ואין מקום להתערב בהן. למעשה גם ב"כ המערער הסכים לקביעות אלו אלא שהמערער עצמו חזר בו מהסכמה זו (ראו עמ' 20 לפר' בבית משפט קמא).

29. צדק בית משפט קמא בקביעותיו לעניין שיעור חיובו של המערער במזונות הקטינים, וזאת בהתייחס לשיעור השתכרותם של כל אחד מהצדדים, ובקביעתו כי המשיבה היא ההורה הדומיננטי הנושא בעיקר הוצאות המזונות של הקטינים.

30. צדק בית המשפט באופן בו פירש את הסכם הממון, פרשנות שנשמכה הן על העדים שהשתתפו בעריכת ההסכם וניסוחו והן על הגיונם של דברים.

31. בדין אומצה חוות דעת האקטואר ד"ר קדם אחר שב"כ המערער לא עתר כלל להפנות שאלות הבהרה למומחה או לחוקרו, ויתר על כן – ב"כ המערער הבהיר מפורשות בסיכומיו כי הוא מסכים שתאומץ חלופה א' בחוות דעתו של המומחה (עמ' 40 ש' 25-26 לחוות הדעת).

32. בקשת המערער לשימוש ברכב הוגשה רק ביום 28.4.20, היינו בסמוך למועד מתן פסק הדין, מכל מקום מדובר ברכב הרשום ע"ש המשיבה אשר השימוש בו נעשה על ידה ע"פ הסכמת הצדדים מיום 15.6.19 שקיבלה תוקף של החלטה שיפוטית (מוצג 3 למוצגי המשיבה).

33. בדין לא החזיר בית המשפט למערער את נשקו וזאת בהתבסס על עמדת העו"ס ביחידת הסיוע שהמליצה כי נשקו של המערער לא יוחזר לו בשל המתח הקיים בין הצדדים.

34. בדין סירב בית המשפט לבקשת הביזיון שהגיש המערער ביחס לקבלת תכולה אישית השייכת לו אחר שהמשיבה ארזה את הציוד של המערער והזמינה אותו לקבלו.

35. כבר בהחלטתו מיום 9.2.20 קבע בית משפט קמא כי הקטינים ימשיכו ללמוד בזרם החינוך בו למדו עד כה – הזרם הממלכתי, וזאת בהתייחס לאורח החיים החילוני, לכאורה,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

שניהלו הצדדים, על אף חזרתו בתשובה של המערער, עת נהגו לצאת לטיולים ובילויים בשבת וחגים, לקנות מזון במקומות שאינם כשרים וכיוצ"ב.

36. אין מקום להתערב בפסיקת ההוצאות של בית משפט קמא שנקבעו אחר שעיקר תביעותיו של המערער נדחה ובהתייחס לבקשות הרבות וההליכים הרבים שניהל לריק וללא צורך אמתי.

37. אחר שבחנו בחון היטב את טענות הצדדים מצאנו כי יש מקום לדחות את עיקר טענות המערער.

מצאנו כי עיקר קביעותיו של בית משפט קמא בפסק דינו הן קביעות עובדתיות שהורטן בראיות שהומצאו לפניו ובהתרשמותו מהצדדים עצמם. מיד יאמר, כי בקביעותיו העובדתיות של בית המשפט לא מצאנו כל מקום להתערבות וזאת מתוך ההלכה הידועה לפיה תטה ערכאת הערעור שלא להתערב בממצאים עובדיים וקביעות מהימנות שנקבעו ע"י הערכאה **הדיונית** (וראו לעניין זה – עעמ 1909/19 - בנייני מ"י. גינדי הנדסה ופיתוח בעמ נ' עיריית רחובות, (2021); ע"א 3592/18 מוחמד נאג'ר נ' נאג'י תופיק, פסקה 3 (2021); ע"א 8949/17 שוקר נ' אינספקסבע"מ, פסקה 11 (2021)), מכל מקום, להלן נתייחס לכלל טענותיו ביתר פירוט.

סוגית המשמורת חלוקת זמני השהות

38. בית המשפט קבע כי לצדדים אחריות הורית משותפת ובכך נקט למעשה בלשון מדויקת, נכונה ועדכנית יותר. **בהחלט! רק ללמוד וליישם.** כך, כדוגמה, עיון בתקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א-2020 אשר תוקנו לאחרונה מלמד כי הביטוי "משמורת" הוחלף לא אחת בדיבור "אחריות הורית" – כאשר משמעותן היא אחת, אחריותו ההורית של ההורה כלפי ילדו. כך בסע' 31 לתקנות, כדוגמה, צוין –

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

"... מטרתו של סעד זמני לפי תקנה 15(א)(2) שעניינו מזונות זמניים לקטין... היא להבטיח את טובתו של הקטין, את צרכיו ואת מימוש האחריות ההורית בתקופה הזמנית..." (הדגשה שלנו)

דוגמא נהדרת!

לפיכך דווקא כיוון שבית המשפט התרשם כי אין פגם או חסר בהורותו של מי מהצדדים, הוא הוסיף וקבע כי לצדדים אחריות הורית משותפת ואין כל סיבה כי יעדיף דווקא את השימוש בביטוי המועדף על המערער – משמורת משותפת. הוויכוח לעניין הדיבור העדיף – עקר, מיותר וחסר כל תכלית. כל עוד ההגדרה ההורית שווה זה טוב. המונח פחות חשוב. אבל, וזה החשוב, ההורים עברו את כל 'המסע' המלחמתי ברווחה ובבית המשפט על שהגיעו להגדרה שווה. מדוע לא לקבוע מההתחלה הגדרה הורית שווה של אחריות הורית משותפת ללא קשר לחלוקת זמני השהות, ובכך להרגיע את ההורים מההתחלה ולהסביר להם שאין יותר מלחמות על ההגדרה ההורית? את הנושא הזה חייבים לקדם בחוק.

39. בדומה לא מצאנו מקום להתערב בקביעת הסדרי השהות של כל אחד מההורים – הסדרי השהות לא שוקלים ב"פלט" ולא מודדים במאזני מיקרונים, מעת שנקבעו לכל אחד מהצדדים זמני השהות נרחבים אין מקום לטענה מדוע נקבע יחס של 42% זמן שהייה להורה מסוים ולא 44% או 50%. לא פעם שוכחים הורים כי לא הכמות קובעת אלא האיכות וכפי שכתב הפסיכולוג הקליני ד"ר דניאל גוטליב, בספר המכתמים שהוציא "קולם של ילדים", הוצאת מילוא, עמ' 54 –

"אני צריך קשר קבוע- ולעיתים קרובות- עם שניכם

אני צריך ששניכם תעמדו בלוח הזמנים שקבעתם.

אני צריך שתתנו לי נשיקה בכל פעם שההורה האחר לוקח אותי

ושתגידו לי "שיהיה לך בכיף"

ואני צריך להבין משפת הגוף שלכם שאתם באמת מתכוונים לזה"

יתר על כן, בנדון אף מצא בית המשפט, מתוך התרשמותו הברורה והיכרותו את הצדדים, כי המשיבה היא ההורה הדומיננטי בטיפול בקטינים, קביעה עובדתית, שכאמור, איננו מוצאים מקום להתערב בה, ומתוך שכך קבע שלא לשנות את הסדרי הראיה עד מתי שופטים ישתמשו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

במונח הישן והצורם ☺ באופן שייוסף להם אף יום חמישי לסירוגין, וזאת אף מתוך התרשמותו שהקטינים עדיין לא עיכלו עד תום את השהייה בשני בתים. אנו דוחים, אפוא, את טענות המערער לעניין זה.

זרם החינוך של הקטינים

40. לא מצאנו מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט לעניין זרם החינוך בו ילמדו הקטינים. בני הזוג חיו באורח חיים חילוני מסורתי כאשר בשלב כזה או אחר החליט המערער לחזור בתשובה, אלא שגם בדיון שלפנינו המערער לא חבש כיפה ולטענת המשיבה לא אחת סעד במסעדות לא כשרות וכאלו הפתוחות בשבת וכן הצדדים נהגו לבלות ולטייל בשבתות וחגי ישראל. למעשה פסק דינו של בית המשפט קמא לעניין קביעת זרם החינוך ממשיך את החלטתו מיום 9.2.20 במסגרתה נמצא, בין השאר, כי הקטינים למדו עד כה במוסדות חילוניים ממלכתיים ומתוך שכך אין עילה של ממש לשנות את הזרם החינוכי בו הם לומדים.

לא מצאנו, אפוא, מקום להתערב אף בקביעתו זו של בית משפט קמא במסגרת פסק דינו.

מזונות הקטינים

41. נקדים ונאמר כי איננו מוצאים להתערב בקביעות העובדתיות שנקבעו ע"י בית משפט קמא לעניין זה ובכללן הקביעות כי השתכרות הצדדים ויכולותיהם הכלכליות דומות, כי המשיבה כהורה הדומיננטי נושאת בעיקר ההוצאות שאינן תלויות שהות באופן שבפועל היא נושאת ב 70% מהמזונות ואילו המערער ב – 30% מהמזונות וזאת אף בהתחשב ביחס לזמני השהות של הקטינים עם כל אחד מהם. כמו כן איננו מוצאים מקום להתערב בקביעת בית משפט קמא כי צרכי המזונות של כל אחד מהקטינים בשני הבתים מגיעים לסך של 2,400 ₪. מכאן נבוא לחשב את שיעור חיובו של המערער במזונות הקטינים עד הגיעם לגיל 6 ולאחרי כן.

מזונות הקטינים עד הגיעם לגיל 6

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

42. כאמור, נקבע ע"י בית משפט קמא כי צרכיו של כל קטין מגיע לסך של 2,400 ₪. ע"פ הדין העברי, דינו האישי של המערער, שומה עליו לשאת במלוא צרכיהם של הקטינים עד הגיעם לגיל 6. כיוון שנקבע ע"י בית משפט קמא כי 30% מצרכי הקטינים מכוסים בעת שהיותם עמו הרי שעליו להוסיף ולשאת ב – 70% מצרכיהם הנוותרים, היינו בסך של 1,680 ₪ לכל קטין.

בכל הקשור לסוגיית השתתפות הורים במדור הקטינים הרי שבעניין עמ"ש 65692-11-19 ט. נ' ט. (2020) נקבע כי על מנת שלא ליצור חשש לבית עני ובית עשיר (דוגמה אב השוכר דירה ב – 10,000 ₪ אל מול אם השוכרת דירה ב – 5,000 ₪ כאשר האב יטען לקיזוז חלקו העודף בהוצאות המדור) יש לקבוע עלות מדור סבירה ולחלוק את אותה עלות בין הצדדים ע"פ יחס **השהייה ויחס ההשתכרות בניהם. יפה. סכום גג למדור.**

בנדון העריך בית המשפט את עלויות השכירות בכל אחד מהבתים בשיעור של 4,000 ₪ ואת צרכי אחזקת המדור בשיעור של 1,250 ₪ ובסה"כ 5,250 ₪ בכל בית. חלק הקטינים בעלויות המדור הוא אפוא - 2,100 ₪ (5,250 * 40%) מכיוון שהקטינים שוהים עם המשיבה אך ורק 60% מהזמן הרי שהמערער, החב במלוא הוצאות המשיבה בגין צרכי מדורם של הקטינים עד גיל 6 ע"פ הדין האישי, חב ב 60% מהעלות הנזכרת – היינו 1,260 ₪ בגין שני הקטינים (630 ₪ עבור כל קטין) ללא קשר לפרק הזמן שהם שוהים עמו. חיובו של המערער בגין מזונות כל קטין עד הגיעו לגיל 6 מגיע, אפוא, לסך – 2,310 ₪ לכל קטין (1,680 ₪ מזונות + 630 ₪ השתתפות במדור).

בית משפט קמא חייב את המערער בסך נמוך יותר – 1,950 ₪ (1,350 ₪ + 600 ₪) ומכיוון שהמשיבה לא ערערה על פסק דינו של בית משפט קמא, יוותר שיעור החיוב במזונות הקטינים עד גיל 6 כקביעתו של בית משפט קמא. אם כבר יש ערעור, האם לא ראוי לתקן כל משגה? שאלה משפטית.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

החייב במזונות הקטינים לאחר גיל 6

43. כאן חיובם של ההורים הוא מכוח דיני הצדקה, היינו ביחס ליכולתם הכלכלית (בע"מ 919/15). גם כאן אנו נעשה שימוש בקביעות העובדתיות של בית משפט קמא הן לעניין צרכי הקטינים והן לעניין יחסי ההכנסות בניהם.

ואם כן, כיוון ששיעור צרכי מזונותיו של כל קטין הועמד על 2,400 ₪ **כאמור, לטעמנו סכום מטורף ולא הגיוני** אמור כל אחד מההורים לשאת במחצית סך זה, היינו 1,200 ₪ כל אחד, בפועל נקבע כי המשיבה נושאת ב 70% מסך זה כך שעל המערער להוסיף ולשלם לידה סך של 480 ₪ בגין כל קטין המהווים 20% מסך המזונות הנדרשים לקטינה על מנת להשלים את חלקו למחצית מצרכיה (20%*2,400 ₪).

בכל הקשור לחלקו של המערער במדור הקטינים. הבהרנו כי בהתייחס לדרך חישוב חיוב המדור שנקבעה בעניין עמ"ש 65692-11-19 ס. נ' ס. (2020) הרי שעלות מדור שני הקטינים מגיעה לסך 2,100 ₪. **את הוצאות המדור יש לחלק ביחס לזמני השהות שכן כלל ההוצאות לעניין המדור הן הוצאות שהייה המכוסות ע"י ההורה אצלו שוהים הקטינים**, ומכיוון שיחס זמני השהות שנקבע הוא 60:40, הרי שהמערער צריך להוסיף ולהשלים לחלקה של המשיבה 10% מהוצאות המדור ובסה"כ 210 ₪ לשני הקטינים יחדיו (105 ₪ לכל קטין), ממילא סך חיובו של המבקש במזונות כל קטין לאחר גיל 6 עולה כדי 585 ₪ לחודש לכל קטין (480 ₪ + 105 ₪).

בית המשפט קמא העמיד את שיעור חיובו של המערער במזונות הקטינים לאחר גיל 6 בשיעור של 900 ₪ ואנו סבורים כאמור שיש להפחית סך זה להעמידו על 585 ₪ לחודש. אין מקום לשנות את שאר פרטי חיוב המזונות שנקבעו על ידי בית משפט קמא.

תמורת הדירה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

44. כאמור, לעניין זה נחלקו הצדדים בפרשנות הוראות הסכם הממון. בית המשפט העדיף את פרשנות המשיבה, לפיה הוסכם על הצדדים כי תמורת הדירה אחר החזרי המשכנתא ובניכוי סך 460,000 ₪ אותם קיבלה במתנה מהוריה תחולק בין הצדדים, על פרשנותו התמוהה של המערער לפיה על המשיבה לשלם לו את מחצית שווי הדירה בניכוי 460,000 ₪ כאשר המשיבה לבדה תישא בכל עלויות המשכנתא ממקורותיה הכספיים. פרשנות זו תמוהה ולו בשל העובדה שהדירה נרכשה ע"י המשיבה עובר לנישואי הצדדים מכספה שלה ולא ברור על שום מה ולמה סבור המערער כי הוא זכאי להתעשר ולקבל אף את חלק הדירה ששולם באמצעות משכנתא.

טענתו הנוספת של המערער הייתה כי ע"פ הסכם הממון התחייבה המשיבה להשיב לידיו בעת פירוד את התשלומים ששולמו על ידו בגין משכנתא, דומה כי גם לעניין זה שוכנע בית המשפט מתוך התרשמותו מרישומי הנוטריון שאישר את ההסכם ועדות עורכת הדין אשר ערכה אותו כי לא לכך כיוונו הצדדים וכי כוונתם הברורה הייתה כי המשיבה תעביר לידי המערער אך ורק את מחצית התמורה לאחר ניכוי תשלומי המשכנתא וסך 460,000 ₪, הא ותו לא ! (ראו מוצג 2 למוצגי המשיבה). כיוון שההתרשמות באשר לכוונת הצדדים נלמדה מראיות שהובאו לפני בית המשפט וכן התרשמותו מהעדים עצמם ומהימנות עדותם – איננו מוצאים מקום להתערב בה, גם אם יש בה, לכאורה, סטייה מסוימת מלשונו הפשוטה של ההסכם. ודוק, כאשר לשונו של הסכם מעלה תמיהות רשאי בית המשפט, ואפשר אף מצווה, להיזקק לראיות חיצוניות הנוגעות לפרשנותו ובכלל זה ראיות שהורתן בהבנת מנסחי ההסכם את כוונת הצדדים ורצונם (תא (מרכז) 48682-04-14 - ע. בן גד אחזקות בעמ נ' חברת בנייני ק. עמ"חי בעמ, (2020); דנ"א 2045/05 ארגון מגדלי ירקות-אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' מדינת ישראל, (2006); ת"א (תל אביב) 1520/07 - אלברט קודרה נ' פנינה רובננקו, (2014)). מעת שכך לא מצאנו מקום להתערב בקביעותיו של בית משפט קמא לעניין זה.

חלוקת הזכויות הרכושיות

45. ב"כ המערער הלן על כך שלא ניתנה למערער כל הזדמנות לשלוח שאלות הבהרה לעורך חוות הדעת האקטוארית או לחוקרו שכן חוות הדעת הובאה לעיון הצדדים מספר דקות קודם לתחילת מועד ההוכחות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

כאן ראוי לציין כי עת סיכם ב"כ המערער את סיכומיו לפני בית משפט קמא, הוא לא העלה כל טענה בעניין זה ולא טען לפני בית המשפט כי הוא מבקש שהות לשלוח שאלות הבהרה או לחקור את המומחה. כל שאמר ב"כ המערער לפני בית משפט קמא היה שהוא מעדיף את חלופה א' המופיעה בחוות דעת המומחה באשר לחלוקה מידית של זכויות הצדדים ללא המתנה עד להיגמלן, עניין שהוסכם אף על המשיבה.

מכל מקום, ב"כ המערער טען בדיון שהתקיים לפנינו כי המומחה לא התייחס עד תום בחוות דעתו למשיכות כספיות שונות שבוצעו ע"י המשיבה בסך כולל של כ – 170,000 ₪ ולטענת המערער כי עסקינן בכספים שהוברחו על ידה, המשיבה טענה מנגד כי אין כל ממש בטענות אלו, אשר בדומה לטענותיו האחרות של המערער נועדו אך ורק לסרב את הדיונים ולמשכם עד אין קץ. לטענתה עיקר המשיכות הכספיות מתייחסות לתקופה שלאחר מועד הקרע, כך שאין להן כל רלבנטיות לטענת ההברחה שכן תחשיב האיזון נעשה נכון למועד הקרע. כך גם עיקר המשיכות שנעשו לפני מועד הקרע הן בסכומים שנעים בין 500 ל – 1,000 ₪, כך שברור שאין מדובר בהברחת כספים אלא בשימוש לצרכי הבית.

מכל מקום, בנסיבות העניין ומכיוון שלא הייתה אפשרות למערער לחקור את המומחה ומכיוון שכלל טענותיו של המערער ביחס לחוות הדעת מתמצות בסוגיית ההברחה הכספית הנטענת (אשר גם אם תתקבל במלואה משמעותה היא כי על המשיבה להשיב למערער סך של כ 85,000 ₪), אנו מורים כי אם וככל שיסבור המערער כי יש ממש בטענת ההברחה הנטענת על ידו, יוכל להגיש תביעה לעניין זה בלבד ופסק דינו של בית המשפט לא יהווה מעשה בית דין לעניין זה.

הרכב

46. בית המשפט קבע כי על הצדדים לחלוק בשווי הרכב כמקובל במקרים אלו. טענותיו של המערער בערעורו הן כי יש להוסיף ולשלם לידי דמי שימוש ראויים בגין התקופה בה השתמשה המשיבה ברכב עד לקביעת בית המשפט. טענות אלו אין בהן ממש הן בשל כך שהרכב היה רשום על שם המשיבה והיה בשימושה ע"פ הסכמת הצדדים והן בשל כך שבקשת המערער לחלוקת שימוש ברכב הוגשה בסמוך למועד ההוכחות בלבד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

תכולת הדירה

47. בית המשפט הורה על חלוקת התכולה בחלקים שווים. ככל שלטענת המערער החלוקה לא בוצעה, כאמור, או כי לא נמסר לו ציוד אישי השייך לו, הוא רשאי להגיש לעניין זה תובענה מתאימה.

החזרת נישקו של המערער

48. בית המשפט מצא שלא להשיב למערער, לעת עתה, את נשקו מתוך חששו למסוכנות המערער, חששו זה של בית המשפט בא מתוך התרשמותו מהמערער, האובססיביות בה נהג במהלך ההליכים המשפטיים השונים והתנהלותו הלעומתית הנחזית. לא מצאנו מקום להתערב בהתרשמותו של בית משפט קמא ובמסקנותיו לעניין זה.

הוצאות המשפט שנפסקו בבית משפט קמא

49. לא מצאנו מקום להתערב בפסיקת ההוצאות בבית משפט קמא. קביעת ההוצאות נעשתה, בין השאר, בהתייחס להתרשמותו של בית משפט קמא באשר להליכים הרבים והמיותרים בהם פתח המערער ובכלל זה לעניין המוניטין והפרשי השכר בין הצדדים, כאשר לא ברור איזה מוניטין יכול ויצמח לבני זוג שהיו יחדיו עד פירודם כחמש שנים בלבד ואשר השתכרותם דומה ועוד הליכים רבים נוספים שתכליתם אינה ברורה. בצד זה אנו נתחשב בשיעור ההוצאות שנפסק ע"י בית משפט קמא בכך שאיננו מחייבים את המערער בהוצאות ערעור זה על אף שעיקר טענותיו נדחו.

סוף דבר

50. כלל טענותיו של המערער נדחות זולת למפורט להלן –

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 31135-07-20 ש. נ' ש.

- א. חיוב המערער במזונות ילדיו הקטינים החל מהגיעו של כל אחד מהם לגיל 6 יעמוד על 585 ₪ כולל ההשתתפות במדור תחת הסך שנפסק על ידי בית משפט קמא, שאר חיובי המזונות וההוצאות שנקבעו ע"י בית משפט קמא יוותרו על כנם.
- ב. המערער רשאי להגיש תביעה לעניין הברחות נטענות של המשיבה ככל שהוא סבור שיש בכך ממש מבלי שפסק דינו של בית משפט קמא ישמש מעשה בית דין לעניין זה.
- ג. על אף שעיקר טענותיו של המערער נדחו הרי שבהתחשב בסך ההוצאות בו חויב ע"י בית משפט קמא איננו עושים צו להוצאות בהליך זה.
- ד. העירבון שהופקד ע"י המערער יושב לידי באמצעות בא כוחו.
51. פסק הדין ניתן לפרסום ללא פרטי שמות הצדדים.

ניתן היום, י' אדר תשפ"א, 22 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

יעל טויסטר ישראלי, שופטת

צבי ויצמן, שופט

מיכל ברנט, שופטת
אב"ד